

TYGODNIK SALWATORSKI

10.01.99 r. ● PISMO PARAFII NAJŚWIĘTSZEGO SALWATORA W KRAKOWIE ● NR 2 (212) 1 ● Rok 5

Statystyka Parafii za rok 1998

Chrzty	105
Śluby	47
I Komunia św.	112
Bierzmowanie	186
Pogrzeby 167, w tym:	
zaopatrzonych	128
niezaopatrzonych	39
Komunia św. Chorych	654

1. Prace remontowo-konserwatorskie przy kościółku Najśw. Salwatora

ROK 1996:

- naprawa pokrycia dachowego nad zakrystią (Firma Francuza)
 - uporządkowanie odwodnienia wokół kościółka
 - remont i konserwacja cokołu kościółka
 - konserwacja zachowawcza portalu wejściowego z piaskowca i obramienia okiennego
2. remont muru ogrodzeniowego przy kościółku Najśw. Salwatora
- pokrycie korony muru dachówką i wykończenie gąsiorami
 - konserwacja kamiennego obramienia wejścia w murze
3. Uporządkowanie drzewostanu

ROK 1997:

Konserwacja nagrobka Ostrzeszowskiej z cmentarza kościelnego

ROK 1998:

Konserwacja fundamentu pod w/w nagrobek i przywiezienie go z pracowni

2. Prace remontowo-konserwatorskie przy wieży bramy wjazdowej

ROK 1996:

- wymiana zniszczonych elementów więźby wieży (Firma J. Bielawski)
- wymiana pokrycia na miedziane
- wymiana stolarki otworów okiennych wieży

ROK 1998:

- naprawa pokrycia dachowego na plebanii
- wymiana rur spustowych plebanii od strony południowej
- wstawienie nowych trzech okien od strony Rudawy

3. Prace przy ogrodzeniu starego cmentarza

ROK 1996 i 1997:

- rozebranie wraz z fundamentami dawnego ogrodzenia od strony wschodniej i południowej oraz wybudowanie nowego

ROK 1998:

- rozebranie dawnego ogrodzenia od strony zachodniej

4. Prace przy powiększaniu cmentarza

ROK 1997 (IV-XII):

- wykonanie ogrodzenia od strony wschodniej, południowej, zachodniej i północnej przez firmę Ceremet

ROK 1998 (IV-XI):

- wykonanie kanalizacji odprowadzającej wody opadowe z terenu starego i powiększanego cmentarza (firma Krak-Cem)
- przygotowanie terenu i wykonanie dróg dojazdowych od strony Al. Waszyngtona oraz alejek na powiększonym cmentarzu
- (XI) częściowe wykonanie prac związanych z przekładką gazociągu (zakończenie przewidziane na 20 XII)

Aneks do indeksu Parafii Najświętszego Salwatora w Krakowie (od listopada 1996 r. do 30 listopada 1998 r.):

- ornaty złote - 2
- ornaty zielone - 2
- ornaty czerwone - 2
- ornat haftowany z MB Częstochowską - 1
- kapa maryjna - 1
- ornat fioletowy na cmentarz (dar SS. Sercanek)
- ornat biały - dar od Ojca Świętego Jana Pawła II (26.10.1997r.)
- kielich z pateną - dar od Ojca Św. (zakup etui na kielich)
- puszka do udzielania Komunii św. pod dwoma postaciami (dar Redakcji Tygodnika Salwatorskiego)
- fotel dla celebrysa - biały, złożony - 1
- taborety białe, złożone - 2
- ramy okienne: okna do kostnicy na Cmentarzu Salwatorskim - 2
- drzwi żelazne
- piec elektryczny
- muszle klozetowe - 2
- obrazy i ramy do zakrystii i kancelarii - 2
- świece na olej na ołtarze boczne - 6
- wykładziny na ołtarze boczne
- wykonanie ubikacji koło zakrystii
- zakupienie i wykonanie nowego nagłośnienia do kościoła (wzmocniacz, aparat, mikrofony, głośniki)
- wymiana instalacji elektrycznej i tablicy rozdzielczej w kościółku Najśw. Salwatora
- dzwony do kościoła SS. Norbertanek: 500 kg - Najświętszy Salwator i bł. Bronisława, 150 kg - Jan Paweł II
- przestawienie kierunku bicia serca dzwonu 300 kg z r. 1666
- dzwony do kościółka Najśw. Salwatora: 90 kg Jezus, 60 kg Maryja, 30 kg Józef
- zakup i wykonanie urządzeń sterujących biciem dzwonów do dwóch kościołów
- zakup i wykonanie okiennic-załuzji z nierdzewnej stali i urządzeń sterowniczych do ich otwierania i zamykania równocześnie z biciem dzwonów
- pateny na 35 komunikantów do chorych - 4
- naczyńka na olej dla chorych - 5
- bursy do chorych - 4
- złocenie dwóch kielichów i paten
- podest pod fisharmonię w kaplicy cmentarnej
- naprawienie i odnowienie fisharmonii na cmentarzu i w kościele
- odmalowanie i złocenie ławek w kościele oraz ambonki i drzwi pod chórem
- odświeżenie politurowania wystroju zakrystii w kościele
- malowanie kuchni, przedsionka, klatki schodowej na plebanii
- odnowienie i uruchomienie sygnaturki na wieży kościelnej z przeprowadzeniem instalacji elektrycznej
- naprawa sygnaturki domu przedpogrzebowego

Rok liturgiczny (6):
Trzech Króli

Inną drogą...

"otrzymawszy nakaz, żeby nie wracali do Heroda, inną drogą udali się do ojczyzny..." (Mt 1,12)

Kiedy rodzi się mały człowiek, wiemy jak wiele musi się w życiu nauczyć. Podstawowe czynności, które my wykonujemy zupełnie mechanicznie, bez zastanowienia i bez wysiłku, wymagają ogromnego trudu i tysiąca prób. Pierwsze kroki, pierwsze słowa, pierwsze samodzielnie zawiązane sznurówki - czyż może być coś piękniejszego? Dlatego w tym pokonywaniu trudności towarzyszy dziecku mnóstwo ludzi: rodzice, rodzeństwo, lekarze, ciocie, przyjaciele cioci i ciotki przyjaciół...

Czas mija szybko i parę lat później już nikt tego nie pamięta. Dziecko z każdym rokiem nabiera wprawy, aby wreszcie wszystkie czynności wykonywać nie tylko samodzielnie, ale też zupełnie się nad tym nie zastanawiając. Przestaje myśleć na czym polega jedzenie, chodzenie, mówienie... Jest dorosły...

Z życiem religijnym jest podobnie. Kiedy rodzi się mały człowiek, musi się wiele nauczyć. Znak krzyża to bardzo skomplikowana czynność dla dziecka, a jeszcze na dodatek mylą się "wszystkie" ręce. Podstawowe modlitwy, które my - zbudzeni w środku nocy - możemy wydeklować, wymagają długotrwałej nauki. Jeszcze tutaj towarzyszy matka, choć najczęściej pochylają się wtedy nad dzieckiem babcie. Potem jeszcze pierwsza spowiedź i komunია św., i dziecko staje się w życiu religijnym samodzielne. (Samodzielne, czy samotne?...) Z każdym rokiem nabiera wprawy, aby już jako dorosły człowiek wykonywać te czynności nie tylko samodzielnie, ale też... zupełnie się nad tym nie zastanawiając. Przestaje myśleć co robi, co mówi, do kogo mówi...

Ale o ile w pierwszym przypadku taki stan można nazwać dojrzałością, o tyle w przypadku życia religijnego - wprost przeciwnie. Jeśli wydaje mi się, że już wszystko wiem, wszystko umiem - to właśnie wtedy potrzebne jest moje nawrócenie. O ile można mechanicznie powtarzać gesty w pracy z przedmiotami, maszynami - o tyle w spotkaniu z Osobą zawsze musimy zaangażować swoją świadomość i wolę. Inaczej nie będzie spotkania. Inaczej nie będzie rozmowy. Inaczej nie będzie modlitwy. Za każdym razem, kiedy wszystko staje się dla nas zbyt proste, zbyt dziecinne, zbyt obce - oznacza to, że nasze życie wewnętrzne nie rosło wraz z nami.

To prawda, że w tej drodze do Boga czujemy się osamotnieni. To prawda, że tak naprawdę nie bardzo wiemy co mamy z sobą robić, stając przed Bogiem. Ale prawdą jest i to, że wcale o to nie pytamy, nie szukamy przewodników, nie kupujemy mapy. Zadowolamy się tym, co samo przychodzi, dziwiąc się, że nie trwa wiecznie...

Kiedy rodzi się Jezus i w naszym sercu jest ogromna radość, chciałoby się tam, przy żółtku, pozostać na zawsze. Ale nie wszystkich Bóg zatrzymuje przy sobie, tylko nielicznych. Trzej Mędrcy przebyli szmat drogi by oddać pokłon Nowonarodzonemu, ale nikt ich nie tam nie zatrzymał. Naturalną rzeczą jest wrócić do domu. Z tą radością, która nas ogarnęła wrócić do swojego życia, do swojej rodziny, do swojej pracy. Ale nie całkiem tak jak przedtem. Trzej Mędrcy zostali ostrzeżeni, że Mały Bóg jest w ogromnym niebezpieczeństwie. Świat jest daleko od Boga. Dlatego wrócili inną drogą...

Kiedy spotykamy Boga naprawdę - nic już w życiu nie może być takie samo. Trzeba wracać do siebie inną drogą. Bóg jest w nas jeszcze taki mały! Trzeba Go ochronić przed światem...

Ta inna droga musi się zacząć od zmiany naszego myślenia o spotkaniu Boga. Niestety, najczęściej żyjemy na co dzień byle jak, często w grzechu. Jak nurkujący pod wodą człowiek, który tylko co jakiś czas wychyla głowę aby nabrać powietrza i zanurza się znów - tak od święta kłękamy w konfesjonale, by starczyło nam siły na jedną Komunię świętą. Oczyszczenie się z grzechu ciężkiego staje się niejako naszym celem, do którego długo idziemy. Nasze życie religijne kończy się na nabraniu powietrza nad powierzchnią wody, by znów się zanurzyć. A przecież to nie jest środowisko życia człowieka, mam żyć na powierzchni. Czasem może zdarzyć się grzech - zakrztusisz się wodą - ale szybko wypływasz z niej na brzeg.

Kiedy spotkamy Boga i jest w nas ogromna radość, wydaje się nam, że to już wszystko, że jesteśmy u celu. Że właśnie o to

chodziło i już nic więcej nie da się zrobić. A tymczasem to dopiero początek. Zerwanie z grzechem ciężkim, stan łaski uświęcającej to dopiero otwarcie drzwi. Kiedy trwamy w grzechu ciężkim nie ma w nas Boga. Choćbyśmy się najpiękniej modlili. Kiedy zrywamy z grzechem ciężkim - otwieramy drzwi do innego świata. Tajemniczy ogród. Dopiero teraz zaczyna się przygoda. Św. Jan od Krzyża nazywa tę przygodę drogą na Górę Karmel - wspinaniem się ku Bogu. Św. Teresa Wielka mówi o twierdzy wewnętrznej, w której jest siedem mieszkań i dopiero w ostatnim, w samym środku nas, spotykamy Boga twarzą w twarz. Jakkolwiek to nazwiemy, chwila nawrócenia to zawsze początek, a nie cel drogi. Otwieramy drzwi do mieszkania Boga. Teraz trzeba przejść wszystkie przedpokoje. To potrwa dłużej. Każdy grzech ciężki sprawia, że zaczynamy wszystko od nowa - znów jesteśmy po tamtej stronie drzwi.

Weźmy na serio słowa, które usłyszeli Trzej Mędrcy: kiedy Bóg się w nas narodził trzeba wracać już inną drogą. Inaczej Herody - których tak wiele obok nas i w nas - zabiją Boga, który dziś jest jeszcze w nas bardzo, bardzo mały...

Bogumiła Szewczyk

z pieśni religijnych:

"A ze Wschodu przyszli pieszo Trzej Królowie
Każdy myślał: coś wielkiego dziś zobaczę
Lecz zdziwili się ci wielcy monarchowie
Że ich Król jest malusieńki i że płacze.
Teraz śpij, Dziecino mała, teraz śpij, Dziecino miła,
Zienia bogactw Ci nie dała, bo bez Ciebie biedna była."

OKRUCHY...

z nauczania Jana Pawła II:

"Zanieście przyszłym pokoleniom świadectwo wiary,
nadziei i miłości. Bądźcie wytrwali. Nie wystarczy
przekroczyć próg, trzeba iść w głąb. Chrystus jest
Bramą, ale jest też Droga, Droga, Prawdą i Życiem..."
(2 VI 1997)

z myśli znanych ludzi:

"Droga człowieka do Boga - na tym najbardziej
stromym odcinku - nazywa się: samotność."

(Peter Lippert)

"Żaba w bajorku nie wie nic o dalekim, wielkim oceanie"

(przysł. jap.)

"Podróż do nieba czy do piekła rezerwuje się w tym
samym biurze podróży."

(Upton Sinclair)

z wierszy:

Całe dobro chce ci podać rękę szczodra
Zło wyciąga i po ciebie dłoń swą podł
Świat to ogród, trawa, kwiaty, słońce, obłok
Drzemie tam zmęczone dobro
Świat to ogród, a gdzie gąszcze, mroki, cienie,
Zło się czai, zło nie drzemie...
Ruszaj w drogę, świat cię woła, już cię wzywa,
dzień promienny, noc mrukiwa.
Przed złem chroni na tym świecie wielka pieczęć,
nie osoby jakieś trzecie...."

informacje:

WEgipcie 6 I to przesilenie zimowe i związane z nim obchody ku czci Słońca Zwycięskiego. Chrześcijaństwo zastąpiło je Epifanią, tzn. objawieniem Chrystusa, prawdziwej Światłości Świata. Rzym zaczął obchodzić to Święto w IV w.; od trzech darów wzięła się myśl, iż trzech było mędrców; od VI w. mędrców nzwano królami; w IX w. otrzymali imiona.

Niedziela Chrztu Pańskiego (pierwsza po Uroczystości Objawienia Pańskiego) kończy okres Bożego Narodzenia, choć zwyczajowo śpiewamy kolędy jeszcze do 2 lutego.

wybór BS

20 lecie święceń biskupich Kardynała Franciszka Macharskiego

6 stycznia br. została odprawiona, na Wawelu, Msza Św. z okazji 20-lecia święceń biskupich J. E. Kard. Franciszka Macharskiego.

Na początku Mszy św. został odczytany list papieża Jana Pawła II z serdecznymi życzeniami dla zacnego solenizanta. Dostał także od Niego złoty krzyż biskupi, z relikwiami św. Franciszka z Asyżu. Życzenia złożyli także: w imieniu Rządu RP Wojewoda Krakowski R. Masłowski, w imieniu władz miasta Krakowa Prezydent Miasta Krakowa A. Gołaś, w imieniu społeczności akademickiej Krakowa Rektor UJ A. Koj. Homilię wygłosił J. E. Kardynał. Nauczał o Objawieniu Pańskim, ale również podziękował za modlitwę w Jego intencji, a w szczególności tę sprzed sześciu lat. Wyraził nadzieję, że będziemy Go nazywać "naszym kardynałem", mogąc się Nim szczycić. Po niej została odmówiona modlitwa napisana przez naszego Papieża na obchody wkroczenia ludzkości w trzecie tysiąclecie. Pod koniec Mszy św., jak co roku, zostały poświęcone mirra, kadzidło i złoto. Po zakończeniu uroczystej Mszy św., Kardynał przeszedł wzdłuż bocznych naw katedry, gdzie otrzymywał życzenia od zgromadzonych wiernych, w tym m. in. od Bractwa Świętej Anny, Rady Parafialnej, Ministrantów i Lektorów, z naszej parafii oraz Bractwa Kurkowego. W czasie składania życzeń przygrywała Góralska Orkiestra Ludowa.

Z okazji 20 - lecia święceń biskupich Poczta Polska wydała pamiątkową kartkę pocztową, z podobizną Kardynała, w nakładzie 10000 egzemplarzy, a także okolicznościowy stempel.

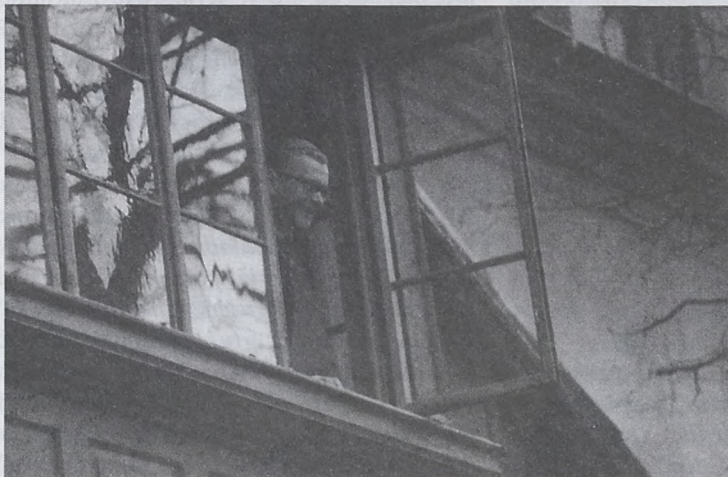
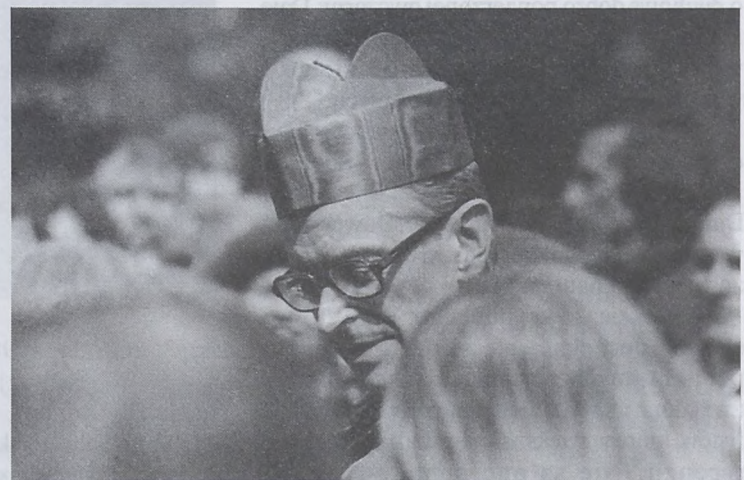
- ze starej fotografii - Emaus 1981r. -

Z okazji tego jubileuszu publikujemy zdjęcia sprzed kilkunastu lat.

Kardynał od momentu kiedy został arcybiskupm Archidiecezji Krakowskiej, kontynuował tradycje Kard. Karola Wojtyły, odprawiając Msze św. na dziedzińcu klasztornym, w dzień tradycyjnego Emaus. Pamiętają wszyscy Jego rozmowy z dziećmi, parafianami. Nie opuścił nas nigdy, z wyjątkiem niespodziewanych chorób.

*Zdjęcia (Maciej Tumidajski) wykonano w Poniedziałek
Wielkanocny 1981 r.*

P.T.

Wokół książki ks. Infułata Jerzego Bryły "Głusi słyszą"

Życie chrześcijańskie polega na kroczeniu za Chrystusem, który jest "Drogą, Prawdą i Życiem" (J 14,6). Na drodze do odkrywania i dochodzenia do Pełni Prawdy jaką jest Bóg - staje kapłan. On z ustanowienia Bożego jest drogowskazem, przewodnikiem, odkrywcą Bożych prawd i tajemnic. Dokonuje ich przekazu. Przekaz ten to zespolenie prawdy z praktyką życia.

O wprowadzaniu i towarzyszeniu na drodze ku Chrystusowi - Pełni Życia - traktuje wydana z końcem czerwca ub.r. książka autorstwa ks. Infułata Jerzego Bryły pt. "Głusi słyszą". Jest ona żywym świadectwem kapłańskiej posługi Autora wśród ludzi doświadczonych przez Stwórcę. Oni w swoim pielgrzymowaniu wiary ku "Pełni Prawdy" potrzebują szczególnych przewodników. Im powierzają się całkowicie i bez reszty, z bezgraniczną ufnością oddają swoje ręce, by móc być prowadzonym. Książka ta jest więc żywym świadectwem obecności i kapłańskiej gorliwości autentycznego pasterza i przewodnika. Jest również dowodem wszechstronnych działań podejmowanych przez autora, których celem jest rewalidacja religijna głuchych, połączona z ich rewalidacją psychologiczną i socjologiczną. Wszystkie te działania wynikają z zatroskania o duchowe dobro powierzonej owczarni. Daje się tu wyczuć praktykowanie szczerzej i wielkiej miłości, ofiarowanie siebie i wszystkiego co się posiada dla innych.

W całym tym duszpasterskim działaniu Ks. Infułata dla głuchych widoczne jest ciągle odwoływanie się do łaski Bożej i Ducha Świętego, jej Boskiego Dawcy oraz wspomagającego pośrednictwa Tej, która została dana nam na Matjkę - Maryi.

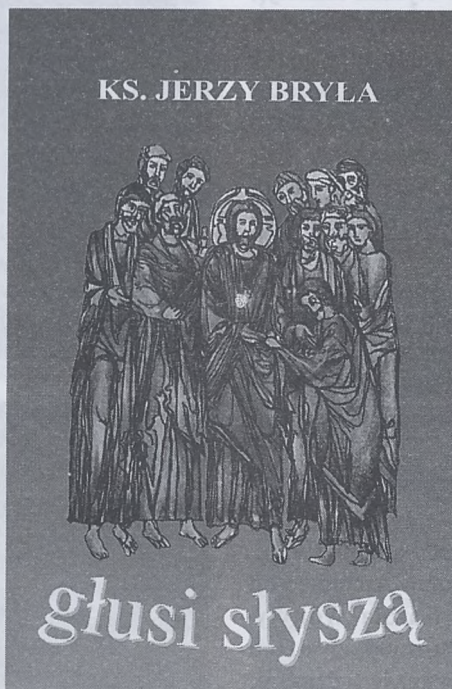
Książka ks. Infułata J. Bryły "Głusi słyszą" doczekała się siedmiu recenzji, publikowanych na łamach czasopism. W związku z jej wydaniem autor otrzymał wiele listów, które w większości posiadają charakter recenzji. Nie są one publikowane. W niniejszym artykule przytoczymy niektóre ich fragmenty.

Pierwszą recenzję książki opublikował nasz parafialny "Tygodnik Salwatorski". Jej autor Piotr Boroń podkreślił m. in.:

"Wydanie książki "Głusi słyszą" jest podsumowaniem licznych dokonań i przemyśleń Ks. Infułata Jerzego Bryły i w tym kontekście jest Jego świętem, ale jest także skarbnicą wiedzy dla tych, którym problemy głuchych nie są obojętne. (...) Prawdziwymi bohaterami książki są bardzo, bardzo liczni doświadczeni przez Pana Boga głuchotą ludzie, którzy w tym sensie są od nas inni, ale w najważniejszych sprawach

egzystencjalnych - w swej istocie - są tacy jak wszyscy." (Ts 26(181),1998, s.1n)

Kolejna recenzja ukazała się w Krakowskim "Gościu Niedzielnym". Jej autorka (Anna Osuchowa) podkreśla, iż książka ta stanowi szeroki "materiał wprowadzający w problematykę osób niesłyszących (...) ponieważ zawiera ona opis działań ludzi, za sprawą których tkwica w tytule sprzeczność okazuje się pozorna. Bowiem głoszona przez duszpasterstwa specjalistyczne Dobra Nowina dociera do ludzi z różnymi ograniczeniami fizycznymi lub defektami psychologicznymi, w tym także do osób ze wszystkimi upośledzeniami słuchu, do świata

ciszy". (GN 34, 1998, s.22)

W recenzji opublikowanej w tygodniku "Źródło", a także drukowanej w "Tygodniu Salwatorskim" i październikowym numerze "Świata ciszy", ks. dr Adam Nowak napisał m.in. iż książka ta stanowi świadectwo pracy "nad przygotowaniem nowych duszpasterzy, włączenie treści wykładów, m.in. z zakresu syrdologii - książka informuje czytelnika o tych problemach, a rodzicom dzieci głuchych pragnie pomóc w wychowaniu. Są to ważne tematy. Najcenniejsze są informacje o katechizacji i duszpasterstwie Archidiecezji Krakowskiej. Ważne są zwłaszcza wysiłki Kościoła w celu zapewnienia katechizacji i opieki duszpasterskiej głuchym w minionym okresie. Praca ta - jak wynika z książki - była związana z hierarchią kościelną, z biskupami. Interesujące są opisy zainteresowania nią Karola kardynała

Wojtyły zarówno w okresie jego biskupiej posługi w Krakowie, jak i na Stolicy Piotrowej. Zamieszczone fotografie Metropolity Krakowskiego jak i innych biskupów są tego potwierdzeniem.

Cieszę i jest czymś nowym u nas ukazanie zaangażowania Kościoła polskiego w działalności organizacji między-narodowych, z którymi Autor od dawna współpracuje. Jest to temat prawie nieznan. Do niedawna był przemilczany, jest to współpraca ważna, bo włącza nasze duszpasterstwo głuchych w centrale światowe. Dobrze, że Autor zebrał swoje publikacje związane z tą działalnością." Ponadto ks. dr A. Nowak podkreślił, iż niektóre wykazy - jak np. spis duszpasterzy głuchoniemych pracujących w Archidiecezji - mają "wartość wręcz źródłową". To również sprawia, iż książka - zdaniem autora recenzji - jest wielopłaszczyznowa. Konkludując stwierdza on, iż książka jest "jeszcze jednym przyczynkiem do tysiącletnich dziejów Diecezji Krakowskiej, a także cegiełką do dwu tysięcy lat istnienia chrześcijaństwa." ("Świat ciszy" 1998)

Czwarta z recenzji ukazała się na łamach "Materiałów homiletycznych". Jej autorem jest ks. Kazimierz Bukowski. Pisze on m.in. o szerokim wachlarzu działalności duszpasterskiej ks. Infułata Jerzego Bryły, który "oprócz normalnej pracy duszpasterskiej, która jest wspólna wszystkim kapłanom, ksiądz Bryła niemal cały okres swego kapłaństwa związał z głuchoniemymi." Autor swoją recenzję kończy stwierdzeniem, iż książka ta stanowi świadectwo pasterskiej troski Kościoła o wszystkich. Albowiem dzięki niej "widać jak wiele Kościół czyni, aby trafić z Dobrą Nowiną do wszystkich swoich dzieci, które pragną żyć jej duchem." (MH 175, listopad-grudzień 1998, s.175)

Autorką kolejnej recenzji jest Elżbieta Piszczek. Jest ona dyrektorem mieszczącego się w Krakowie Zakładu Rehabilitacji Zawodowej Głuchych. Pisze ona m.in.: "Bohaterami książki są ludzie doświadczeni głuchotą. Dzięki ogromnemu zaangażowaniu oraz pracy Duszpasterzy nie czują się oni odizolowani i zapomniani, ale przynależą do jednego świata Dzieci Bożych. Książka (...) przybliżyła nam wszechstronną działalność Duszpasterską, która przede wszystkim obejmuje troskę o życie religijne, a zarazem konkretną opiekę i pomoc osobom głuchym." Autor "w niezwykły, a jednocześnie dostępny sposób opisał swoje doświadczenia z pracy z niesłyszącymi. Ukazał osobowość, psychikę, drogę kształcenia, problemy, potrzeby oraz

pragnienia swych podopiecznych. Osoby te często są oddzielone niewidzialną barierą od reszty społeczeństwa, ale dzięki pracy Duszpasterstwa Głuchoniemych mogą się realizować i urzeczywistniać swoje plany i marzenia." Kończąc, pani Elżbieta Piszczek w imieniu osób niesłyszących dziękuje za książkę, z której "korzystać mogą nie tylko nauczyciele i duszpasterze ale sami zainteresowani - osoby głuche." Tu przytacza słowa Ojca Świętego: "Trzeba głuchych pokochać, trzeba ich rozumieć i trzeba mieć z nimi dobry kontakt".

Szósta z recenzji, autorstwa Stanisława Dziedzica, została zamieszczona w listopadowym numerze krakowskiego miesięcznika poświęconego kulturze "Suplement" i nosi tytuł "Książka niezwykła". Jej autor dokonuje prezentacji osoby księdza Infulata oraz jego działalności wśród głuchych. Píše on, iż "autor dzieli się w tej imponującej książce swoim bogatym doświadczeniem z pracy duszpasterskiej w środowiskach osób głuchych, przedstawia główne założenia, jakie stawia sobie Kościół w szeroko pojętych kontaktach z nimi". Konkludując, autor stwierdza iż "dobrze, że zamysł napisania tej książki powziął człowiek, który zna to środowisko, jego specyfikę, potrzeby i oczekiwania, jak rzadko kto umie z nimi rozmawiać i darzyć ich miłością". (Suplement 11(55), 1998, s.37)

A. Garzyńska-Górska w artykule "This Vord Requires Love" zamieszczonym w periodyku "Kraków, What, Where, When" wydawanym w wersji angielskiej pisze m.in.: "Książka pt. "Głusi słyszą" powinna stać się dla nas wszystkich lekturą obowiązkową. Dzięki niej uświadomiamy sobie, że mur niezrozumienia, jaki ciągle jeszcze dzieli ludzi pełnosprawnych od inwalidów powinien na zawsze zniknąć. Wiele jest w tej książce przykładów świadczących o olbrzymim potencjale intelektualnym osób niesłyszących, który można wykorzystać, jeśli stworzy się im odpowiednie warunki." (Kraków, What, Where, When, 1998 Winter, rol5, nr 5,5.6-7)

Formę recenzji posiada list skierowany przez doc. dr hab. Stanisława Piecha, Dyrektora Katedry Dziejów Teologii i Kultury Religijnej Wydziału Historii Kościoła w Papieskiej Akademii Teologicznej. Píše on, iż książka ta jest "swoistego rodzaju kompendium z zakresu duszpasterstwa głuchoniemych, a zarazem pierwszym i to szczegółowym opisaniem tego, co na tym polu zrobiono w archidiecezji krakowskiej w ciągu ostatniego półwiecza. (...) Na kartach Jego książki - pisze ks. doc. dr hab. Stanisław Piech - z każdej niemal strony przebija troska Kościoła krakowskiego o tych maluczki, która niejako skupia się w posłudze Księdza Infulata. Do książki tej z korzyścią sięgną

nie tylko duszpasterze, studenci teologii i wychowania dzieci głuchoniemych, ale także historycy duszpasterstwa."

Arcybiskup Katowicki Damian Zimoń w liście przesłanym do Księdza Infulata stwierdził m.in. iż dzięki opracowaniu i wydaniu tej książki "duszpasterze głuchoniemych w Polsce otrzymują pewnego rodzaju zapisany wzorzec do naśladowania."

Arcybiskup Gnieźnieński Henryk Muszyński, gratulując "tak ważnej i cennej inicjatywy wydawniczej" - jaką stanowi książka autorstwa proboszcza naszej parafii - pisze m.in.: "Cieszę się, że w tym tak często niedostrzeganym wymiarze pracy duszpasterskiej dzieje się tak wiele dobrego."

Krajowy Duszpasterz Głuchych ks. Adam Michalski w liście do ks. Infulata napisał m.in. że wydana przez niego książka "stanowi znakomity wzorzec pracy duszpasterskiej wśród głuchoniemych dla przyszłych pokoleń."

Książka "Głusi słyszą" cieszy się dużym zainteresowaniem wśród środowiska medycznego. Potwierdzeniem tego są słowa podziękowania, jakie przesłał Kierownik Kliniki Neurologii Dziecięcej Polsko-Amerykańskiego Instytutu Pediatrii CM-UJ - dr hab. n.med. Marek Kaciński. Oto one: "Jestem reprezentantem środowiska medycznego, zajmuję się dziećmi i młodzieżą z chorobami układu nerwowego i narządów zmysłów. Wszyscy jego członkowie wiedzą, jak ogromne problemy i potrzeby stwarza uzyskanie niezależności społecznej przez osoby z ubytkami słuchu. Dlatego też w pełni doceniamy wielką pracę i rolę Księdza Infulata na tym polu, zwłaszcza w środowisku krakowskim, w szczególności zaś wytrwały wysiłek duszpasterski. Mając przed oczami cały wszechstronny trud, wysiłki i dokonanie, ja sam najbardziej cenię niepowtarzalne osobiste relacje Księdza z ludźmi niesłyszącymi (...)"

W książce ks. Jerzego Bryły daje się zauważyć wiele płaszczyzn o różnym charakterze. To ubogaca pozycję, nadaje jej większą wartość i pozwala na uniknięcie monotonii. Wśród wielu wymiarów daje się zauważyć wymiar wychowawczy. Zwrócił na to uwagę prof. dr hab. Włodzimierz Maciąg z Wydziału Filologii Polskiej UJ. Píše on m.in.: "Lektura wywarła na mnie naprawdę duże wrażenie. (...) Piękna książka o wielkim walorze wychowawczym."

Książka ta stanowi jedną z cennych pozycji w bibliografii wydawniczej i wzbogaca literaturę podejmującą temat osób niesłyszących. Jak napisał Rektor Wyższego Seminarium Duchownego Diecezji Zamojsko-Lubaczowskiej ks. dr Adam Firoz "pozycja ta wypełnia ogromną lukę w literaturze polskiej na temat duszpasterstwa z ludźmi głuchymi. Gratuluję tak ciekawej książki,

będącej harmonijnym połączeniem wskazań teoretycznych z dotychczasową bogatą praktyką duszpasterską."

Wielką radość z ukazania się książki wyrazili sami głusi. Bogumił Korniak i Regina Blacharska z zarządu Oddziału Polskiego Związku Głuchych z siedzibą w Lublinie pisze w swoim liście, iż "dzieło <Głusi słyszą> autentycznie inspirowane jest jeszcze mocniej do działania, wyzwała w nas nową energię, pomysły, inicjatywy i przekazuje o słuszności i potrzebie naszej pracy. Na kartach tej książki odnajdujemy część nas samych w prezentowanych spotkaniach, zjazdach, pielgrzymkach, zarówno tych sprzed lat, jak i tych najnowszych."

Książka była również prezentowana podczas ogólnopolskiego zebrania Duszpasterzy Głuchoniemych, które odbyło się 5 listopada br. w Katowicach-Panewnikach. Ks. Abp Damian Zimoń wskazał ją jako jedną z pozycji pomocnych do realizowania zadań duszpasterskich w posłudze wśród głuchych. Podkreślił, iż posiada ona wymiar lokalny - jest świadectwem posługi duszpasterskiej wśród niesłyszących w Kościele krakowskim - mimo to poprzez swoją różnorodność i wielowymiarowość może być wykorzystywana przez wszystkich duszpasterzy. Ksiądz Arcybiskup wskazał również na aktualność podjętych w niej zagadnień oraz trafny i przystępny dobór tematów, co stanowi o jej uniwersalnej formie.

Wszystkie przytoczone powyżej wypowiedzi świadczą, iż książka autorstwa ks. Infulata Jerzego Bryły cieszy się dużym zainteresowaniem nie tylko wśród ludzi niesłyszących oraz zajmujących się ich wychowaniem, ale także wśród duszpasterzy, studentów teologii, środowiska medycznego. Dzięki niej możemy uczyć się miłości do każdego człowieka, a przede wszystkim ludzi doświadczonych kalectwem. Aby ich rozumieć i mieć z nimi dobry kontakt - jak napisał Ojciec Święty - "trzeba głuchych pokochać".

Książka oraz duże zainteresowanie jakim się cieszy sprawia, iż aktualizuje się życzenie Księdza Kardynała zawarte w jego słowie wstępnym. Albowiem dzięki niej przybywa "przyjaciół, którzy umiejętnie, ofiarnie i dobrze" wchodzi "w świat ciszy z Dobrą Nowiną Miłosiernego Chrystusa", ukazując że "blisko jest Ten, który <Dobrze uczynił wszystko. Nawet głuchym słuch przywraca i niemy mowę>".

Ogłoszenia parafialne i krótkie informacje

- *** We wtorek tradycyjnie czcimy naszą patronkę bł. Bronisławę uczestnicząc w nieustannej nowennie o godz. 19.00.
- *** W każdy piątek o godz. 15.00 dzwony z kościółka Najśw. Salwatora przypominają godzinę Męki i Śmierci Jezusa.
- *** Od niedzieli 17 stycznia rozpocznie się Tydzień Modlitw o Jedność Chrześcijan. Ks. Proboszcz wygłosi kazanie w cerkwi prawosławnej, a we wtorek 19 stycznia w czasie nabożeństwa ekumenicznego w naszym kościele, kazanie wygłosi ksiądz prawosławny.
- *** W niedzielę 17 stycznia kazania na wszystkich Mszach św. wygłoszą księża przełożeni z Międzynarodowego Seminarium Misyjnego "Mater Redemptoris" z Warszawy z Ruchu Neokatechumenalnego.
- *** W niedzielę 17 stycznia w czasie Mszy św. o godz. 12.00 wystąpi chór "Hejnał".
- *** Książka autorstwa Ks. Inf. Jerzego Bryły "Głusi słyszą" jest do nabycia w zakrystii w cenie 20 zł, w a niedzielę 31 stycznia po Mszach św. zainteresowani będą mogli uzyskać autograf Autora
- *** Kolędowa wizyta duszpasterska w katolickich rodzinach naszej parafii będzie ogłaszana co niedzielę, a ministranci w dniu poprzedzającym wizytę podadzą godzinę wspólnej modlitwy z kapłanem.

Kalendarzyk liturgiczny:

- *** 10 I (niedziela) - Święto Chrztu Pańskiego
Czytania mszalne: Iz 42,1-4.6-7, Dz 34-38, Mt 3,13-17
- *** 13 I (środa) - wspomnienie św. Hilarego biskupa i doktora Kościoła
- *** 15 I (piątek) - trzeci piątek miesiąca, dzień szczególnej modlitwy ku czci Miłosierdzia Bożego
- *** 16 I (sobota) - dzień modlitw w intencji Ojca Świętego

W Krakowie

Było:

- ~ Około 100 tys. osób powitało Nowy Rok na Rynku Głównym. Życzenia noworoczne złożył prezydent Andrzej Golaś. Pogotowie Ratunkowe przyjęło 50 uczestników tej zabawy, a służby porządkowe zebrały 22 tony szkła
- ~ Specjaliści rozpoczęli konserwację rękopisu "Pana Tadeusza", wypożyczonego z Biblioteki Polskiej w Paryżu
- ~ Dla Służby Liturgicznej i Ruchu Światło-Życie 8 stycznia u OO. Franciszkanów odbył się oplatek z udziałem ks. Kardynała
- ~ 5 lat temu na Plantach posadzono 110 drzew i 400 krzewów, zachowała się z tego tylko połowa. Resztę ukradziono lub zniszczono
- ~ Po sylwestrowych nocach do azylu trafia corocznie kilkanaście psów, które uciekając ze strachu przed hukami petard gubią się swoim właścicielom
- ~ W sylwestrową noc do izby wytrzeźwień przywieziono 24 osoby, najmłodszy pacjent miał 13 lat. Po godzinie 2.00 zabrakło łóżek i policja odwoziła pijanych... do aresztu

Jest:

- ~ Instytut Pediatrii szuka pieniędzy (600 tys. zł) na stworzenie izolatek dla dzieci, które po chemioterapii lub przeszczepie szpiku kostnego nie posiadają bariery immunologicznej
- ~ Rezonans magnetyczny (uruchomiony w maju ub.r.) pracuje już na 2 zmiany, a przebadanych zostało ponad 1000 pacjentów. Koszt badania prywatnie - 500 zł
- ~ Od Nowego Roku obowiązują zmiany w komunikacji miejskiej (np. zmiana linii tramwajowych czy zlikwidowanie autobusów pospiesznych) oraz inne ceny biletów MPK

Województwo Małopolskie

Nasze nowe województwo liczy 15,1 tys. km² (4,8% powierzchni Polski), mieszka tu 3,2 mln osób (8,3% ogółu mieszkańców kraju). Daje to 212 osób na 1 km² (tylko woj. śląskie jest bardziej zagęszczone). Przeciętny wiek mieszkańca jest jednym z najwyższych w Polsce, a przeżycie urodzeń nad zgonami jest minimalna. Mamy najlepszą sieć sklepów (na 1 sklep przypada 30 osób) i najwięcej muzeów (91).

W województwie rządzi wojewoda (jako władza państwowa) oraz sejmik wojewódzki (władza samorządowa z marszałkiem na czele). Wojewoda odpowiada za pracę instytucji rządowych i policyjnych w regionie oraz nadzorowanie działalności samorządu. Sejmik zajmuje się m.in. prowadzeniem szkół wyższych, szpitali i pogotowia ratunkowego, utrzymaniem dróg wojewódzkich, promocją regionu i jego rozwojem.

Adres: Małopolski Urząd Wojewódzki - ul. Basztowa 22
Wojewoda małopolski: Ryszard Mastowski

(opr. BS)

Nawiedzenie Wizerunku Matki Bożej w Archidiecezji Krakowskiej

23 XII 1998 - 27 II 1999 przerwa w peregrynacji

Po przerwie Obraz Jasnogórski przyjedzie do Krakowa.
W naszej parafii powitamy Matkę Bożą w marcu 1999 r.

~ Teoretycznie, jeśli na Alejach Trzech Wieszców, która jest drogą krajową, zepsuje się sygnalizacja, należy zgłosić to ministrowi transportu i czekać na przyjazd jego służb

~ Do Dzwonu Zygmunta jest zatrudnionych 12 dzwonników, w tym jedna kobieta. Za jedno dzwonicie otrzymują po 22 zł

~ Fundacja Capella Cracoviensis zbiera pieniądze na kameralną salę koncertową. Stanie ona, jak podają gazety, "w okolicach krakowskich Błoń" - miejsce nie jest jednak jeszcze wyznaczone

~ Podatek od psa w b.r. wyniesie 19 zł, a dzienna stawka za pobyt zgubionego psa w azylu - 5 zł (plus koszt transportu 50 zł)

Będzie:

~ Krakowski kurator oświaty Jerzy Lackowski będzie pełnił funkcję kuratora wojewódzkiego do czasu rozpisania przez wojewodę konkursu

~ W Krakowie działać będzie 13 komisariatów Policji, zatrudniając 75 do 120 funkcjonariuszy

~ Do 31 I czynna będzie wystawa fotograficzno-filatelistyczna, związana z pontyfikatem Jana Pawła II (ul. Westerplatte 19)

~ Z powodu rozbudowy izby wytrzeźwień chwilowo (aż na półtora roku) zmniejszy się ilość miejsc. W ub.r. do izby przywieziono ok. 13 tys. osób (w tym ponad 600 kobiet). Rekordzista spędził tam 51 nocy, najmłodszy mieli po 12 lat

Być może:

- ~ W przyszłym roku stanie w naszym mieście pomnik poświęcony pamięci tych, którzy po wojnie walczyli z władzą komunistyczną
- ~ Szybki tramwaj z Kurdwanowa do Dworca Głównego pokona trasę w ciągu 15 minut. Otwarcie linii planowane jest na 2002 rok.
- ~ Prawdopodobnie w lutym otwarta będzie wystawa poświęcona A. Mickiewiczowi

opr. BS

Ja, Chrześcijanin

Wiara, miłość i nadzieja?

Głęboko wierzę w to, że jestem najlepszy, najmądrzejszy i przede wszystkim mnie los powinien sprzyjać.

Kocham dostatek; pieniądze, samochód, mój dom za miastem i czarną skrzynkę (telewizor).

I mam nadzieję, że wreszcie zepsuje się sąsiadowi wspaniały samochód, a jego firma zbankrutuje.

P.T.

Na tradycyjny Opłatek Żywego Różańca
w niedzielę 17 stycznia o godz. 16.00
zapraszają serdecznie
Zelatorki

Kazania w naszym kościele będą głosili:

17 I Ks. Alojzjusz Oberstar, rektor Archidiecezjalnego Seminarium Misyjnego Redemptoris Mater z Warszawy (wraz ze swymi współpracownikami z ruchu neokatechumenicznego).

19 I o godz. 17.00 w czasie nabożeństwa ekumenicznego Ks. Witold Maksymowicz z cerkwi prawosławnej oraz Ks. Dziekan Józef Jakubiec, dyrektor Akcji Katolickiej Archidiecezji Krakowskiej.

31 I Ks. Antoni Rudaj z Charkowa

Koncerty Kolęd:

17 I 1999 o godz. 12.00 w czasie Mszy Św. śpiewać będzie chór Hejnał,
24 I 1999 o godz. 11.15 kolędy dzieciom grać będą na syntezatorach Uczniowie Szkoły Towarzystwa Muzycznego nr 4,
24 I 1999 w czasie wieczornej Mszy Św. o godz. 19.00 wystąpi zespół Cantores Cracoviensis, który następnie o godz. 19.30 wykona "Wieczór kolęd".
31 I 1999, o godz. 17.45, "Pastorelle" w wykonaniu artystów "Sceny Eliot".

Z SERWISÓW INFORMACYJNYCH

- ☞ Premier Jerzy Buzek został Człowiekiem Roku 1998 według tygodnika "Wprost".
- ☞ Do Sądu Apelacyjnego wpłynęło 23 tys. oświadczeń lustracyjnych. Dotychczas 100 osób przyznało się do pracy w służbach specjalnych PRL.
- ☞ W roku 1999 Polska przystąpi do NATO. Pierwotnie planowana data: kwiecień 99 r, ale najprawdopodobniej będzie to trochę wcześniej.
- ☞ Od Nowego Roku w Polsce mamy 16 województw, 373 powiaty i 2489 gmin.
- ☞ Wiceminister transportu K. Tchórzewski chce wybudować drogi ekspresowe w kraju pobierając od każdego kierowcy 120 zł rocznie przez 10 lat. Innego zdania jest minister transportu T. Syryjczyk uznając, że będzie to powrót do podatku drogowego, który dopiero co został włączony do ceny paliwa, a poza tym nie każdy kierowca będzie korzystał z dróg ekspresowych.
- ☞ W Wadowicach mieszkańcy ofiarowują biżuterię na koronę do obrazu Matki Boskiej Nieustającej Pomocy. Koronacji dokona Ojciec Święty.
- ☞ Od 1 stycznia podróżowały: papierosy, alkohole, paliwo, bilety MPK, leki oraz wstęp do Tatrzńskiego Parku Narodowego. Również od 1 I kierowcy muszą przewozić małe dzieci w fotelikach.
- ☞ Cudzoziemcy wjeżdżający do Polski będą musieli przewieźć co najmniej 100 zł na każdy dzień pobytu (i nie mniej niż 500 zł).
- ☞ Powszechnie Świadectwa Udziałowe nie mają już żadnej wartości oprócz pamiątkowej.
- ☞ Z proponowanych 33 agresywnych ras psów pozostawiono 11 - rozporządzenie wchodzi 7 stycznia. Na psa rasy agresywnej trzeba mieć zezwolenie gminy.
- ☞ W orędziu wygłoszonym 1 stycznia Ojciec Święty nawoływał do poszanowania praw człowieka, a także praw mniejszości narodowych oraz grup etnicznych. Wcześniej papież wystąpił zdecydowanie przeciwko karze śmierci.
- ☞ Od 5 do 17 czerwca Ojciec Święty, przybywając z pielgrzymką do kraju, odwiedzi 21 miejscowości, w tym trzy dni spędzi w Krakowie. Przemówi też do Zgromadzenia Narodowego, prezydenta i premiera.
- ☞ Korea Północna wprowadziła do swojego uzbrojenia rakiety średniego zasięgu. W ich polu rażenia znalazło się także Tokio.
- ☞ Pod presją opinii światowej rząd Kambodży odesłał dwóch przywódców Czerwonych Khmerów Khieu Samphana i Nuon Chea z powrotem do baz partyzantów w głębi dżungli. Odpowiedzialni za śmierć milionów rodaków przybyli do stolicy na zaproszenie rządu i z zapewnieniem bezkarności.
- ☞ Po raz pierwszy od zakończenia zimnej wojny rząd USA chce zwiększyć budżet wojskowy. Już w przyszłym roku miały sięgnąć 296 mld dolarów, o 12 mld więcej niż obecnie.
- ☞ Unia Europejska wprowadziła wspólną walutę euro. Także i w naszych bankach możemy otwierać konta i lokaty w tej walucie. W Polsce dochód na głowę mieszkańca jest prawie dwa razy niższy niż w Portugalii, a ponad cztery razy niższy niż w najbogatszym kraju Unii Luksemburgu. Euro ma wartość 4,08947 zł lub 1,95583 marki niemieckiej.
- ☞ Sonda kosmiczna Polar Lander wyruszyła na Marsa. Wyposażona nawet w mikrofon do rejestracji marsjańskich dźwięków sonda przybędzie do celu 3 czerwca 1999.
- ☞ Minister transportu wystąpił z propozycją narodowej zbiórki, a właściwie dodatkowego podatku, na budowę nowych dróg. Każdy właściciel pojazdu miałby obowiązkowo płacić 120 zł rocznie.
- ☞ Trwa protest anestezjologów, spośród 2700 lekarzy tej specjalności wypowiedzenia z pracy złożyło 1800.
- ☞ W sobotę i niedzielę po Nowym Roku szosa Zakopanka była zupełnie zakorkowana. Podróż z Zakopanego do Myślenic trwała ponad 6 godzin.
- ☞ W Sylwestrową noc na Rynku Głównym bawiło się 100 tys. krakowian, swoją obecnością bal zaszczyciły historyczne postacie, Krak, Zygmunt Stary, cesarz Franciszek Józef, a także prezydent miasta Andrzej Gołaś.

opr. BS, MW

PRAWO KOŚCIOŁA

*Jakże miłuję Prawo Twoje;
przez cały dzień nad nim rozmyślał.
Twoje przykazanie uczyniło mnie mądrszym od moich wrogów,
bo jest ono moim na wieki.
Jestem roztropniejszy od wszystkich, którzy mnie uczą,
bo rozmyślałem o Twoich napomnieniach.
Jestem roztropniejszy od starców,
bo zachowuję Twoje postanowienia.
Powstrzymuję nogi od wszelkiej złej ścieżki,
aby słów Twoich przestrzegać.
Nie odstępuję od Twoich wyroków,
albowiem Ty mnie pouczasz.
Jak słodka jest dla mego podniebienia Twoja mowa:
ponad miód dla ust moich.
Z Twoich przykazań czerpię roztropność,
dlatego nienawidzę
wszelkiej ścieżki nieprawej.*

(Ps 119, 97-104)

Tragedią dla człowieka jest gdy musi czynić coś, co mu ktoś narzucił, zwłaszcza, gdy ma wątpliwości co do słuszności zadań, które mu zostały powierzone. Jest denerwującym niezwykle, gdy ktoś narzucający swoją wolę, w prostacki sposób tłumaczy słuszność swej autorytatywnej postawy. Gdy jeszcze do tego dołączy się zdanie: "Ty jesteś zwykłym trybikiem w potężnej maszynie, niewiele znaczącym, który sam z siebie nic nie robi, tylko kręci się wokół własnej osi." - to można człowieka doprowadzić do pasji.

I w takiej właśnie sytuacji znaleźliście się dziś. Waszym zadaniem jest dostosować się do tego, co proponuje Kościół:

1. Ja - osoba - Słowo Boże - świadectwo.

Odkrywam siebie jako osobę, partnera dialogu Boga. Słowo Boże pozwala mi odkryć moje człowieczeństwo. Dużą rolę odgrywa czytanie zwłaszcza Ewangelii, bo w niej zawarta jest ta najpiękniejsza myśl: mimo grzechu mam w Jezusie zbawiciela. I po odkryciu własnej osoby mogę dawać świadectwo swojego człowieczeństwa.

2. Ty - dialog - Przymierze - sakrament - liturgia.

Osoba najpełniej realizuje się w dawaniu siebie drugiemu. Szczególnym partnerem jest Bóg. Przymierze - dziś realizuje się w liturgii.

3. My - wspólnota - diakonia - powołanie.

Osoby tworzą Kościół, gdzie ja nie jestem obsługiwany, ale mam własne miejsce i rolę. To wynika z odkrycia mego powołania. Z tym można się zgodzić, ale... czy wszystko co najcenniejsze ma pochodzić od prostaków, cyników, dewotek? NIE! Rozum buntuje się przeciw niepewnym autorytetom.

*Synu, od młodości swej staraj się o naukę,
a będziesz ją nabywał aż do siwizny.
Jak oracz i siewca przystępuj do niej
i czekaj na dobry jej plon;
Trochę się utrudzisz pracując nad nią,
ale wnet będziesz spożywał jej owoce.*

*Włóż nogi w jej dyby,
a szyję swą w jej obrozę!
Poddaj ramiona swe i dźwignij ją,
a nie zzymaj się na jej więzy!
Całą duszą zbliż się do niej
i strzeż jej dróg ze wszystkich sił!
Ubiegaj się o nią, szukaj, a da ci się poznać,
a gdy ją posiadasz, nie wypuszczaj z objąć!
Na koniec bowiem znajdziesz miejsce jej odpoczynku,
a to ci się w radość obróci.*

(Syr 6, 18-19. 24-28)

Niestety - mądrość ludzka i chyba też Boża mówi, że mamy włożyć nogi w dyby, a szyję podtrzymującą nasz genialny rozum ma opasać obroza. Ale to jedyne wyjście. Do tej pory nikt nie udowodnił innej drogi, choć prób było wiele i do dziś ich nie brakuje.

ksr

Czas istnienia

*Pory roku zachwyciły nas pięknem
Słońce szuka rajskiego wytchnienia
Czym jest nasze ludzkie istnienie
Jak nie kwiatem w ogrodzie przemijania*

*Po to róże kwitną i przekwitają
Byś poznał jedyny życia urok
Żywioty wszelkie nas zadziwiają
By ukazać nam doskonały BOSKI czas*

*Obrodziły w tym roku jabłonie i śliwy
Sosna skąpana w złotej żywicy
Ugięły się pod orzechami leszczyny
A nam ciągle brak ożywczej nadziei*

*Już sikorka szybuje w płatkach śniegowych
Skąd wie, że nadeszła jej harców pora!
Przed nami moc radości oczekiwanych
I spełnień ludzkich, co łączą serca*

*W podróży w gaju życia-nasze nadzieje
I uroki pór roku ujęte w czarze czasu
Czas darowany jest nam przez STWÓRCĘ
A my obdarowujemy nim wierni istnieniu*

Ewa Chętnik-Donatowicz

TYGODNIK SALWATORSKI - Redakcja: Piotr Boroń (nacz.) tel. 422-68-92, e-mail: tygsal@polbox.com, ks. Stanisław Radoń (asyst. kościelny), Jan Deskur, Łukasz Strutyński, Paweł Hajto, Bogumiła Szewczyk, Agata Dolipska, Piotr Tumidajski Druk: Pracownia AA - Plac na Groblach 5.

Tygodnik Salwatorski powstaje z pracy bez honorariów. Wolne datki przeznaczone są na potrzeby Parafii Najświętszego Salwatora.

Tygodnik można zaprenumerować w zakrystii kościoła SS. Norbertanek. Można go nabywać we wszystkich kościołach na terenie Parafii, w kościele Bożego Miłosierdzia i w sklepiku "U Zdżicha" przy ul. Św. Bronisławy